

Sygn. akt VIII Gz 148/18

POSTANOWIENIE

Dnia 18 czerwca 2018 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie, Wydział VIII Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Patrycja Baranowska (sprawozdawca)

Sędziowie: SO Piotr Sałamaj

SR del. Rafał Lila

po rozpoznaniu w dniu 18 czerwca 2018 roku w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) z siedzibą w B. ((...))

przeciwko M. G.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanej na postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum

w S. z dnia 1 grudnia 2017 r., sygn. akt X GC 193/16

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO Piotr Sałamaj SSO Patrycja Baranowska SSR del. Rafał Lila

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie odrzucił apelację pozwanej z dnia 7 września 2017 roku.

W uzasadnieniu, przywołując art. 112 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, Sąd zaznaczył, że w przypadku prawomocnie oddalonego wniosku o zwolnienie od kosztów, termin do opłacenia pisma podlegającego opłacie w wysokości stosunkowej wniesionego przez adwokata, radcę prawnego lub rzecznika patentowego biegnie od dnia doręczenia stronie postanowienia, a gdy postanowienie zostało wydane na posiedzeniu jawnym - od dnia jego ogłoszenia. Opierając się na dokonanych ustaleniach faktycznych Sąd uznał, że skoro pomimo doręczenia postanowienia o oddaleniu wniosku o zwolnienie od kosztów, w wyznaczonym terminie, pozwana uiszczała opłatę od apelacji w wysokości 3.370 zł, a więc w kwocie niższej niż wymagana (3.543 zł), na podstawie art. 370 k.p.c. apelacja jako nieopłacona podlegała odrzuceniu.

Pozwana zaskarżyła powyższe postanowienie w całości wnosząc o jego uchylenie. Pozwana zarzuciła, że wydając orzeczenie Sąd Rejonowy popełnił błąd w ustaleniach faktycznych poprzez błędne wyliczenie opłaty należnej od apelacji w sprawie. Nie kwestionując ustaleń sądu dotyczących wezwania do uiszczenia opłaty od apelacji, trafności rozstrzygnięcia w przedmiocie oddalenia wniosku o zwolnienie od kosztów, terminu doręczenia orzeczenia i uiszczenia opłaty od apelacji w kwocie 3.370 zł pozwana podniosła, że w dniu wywiedzenia przez nią przedmiotowego środka

zaskarżenia kurs średni NBP dla waluty euro wynosił 4,2 zł. W konsekwencji, więc przy wartości przedmiotu zaskarżenia w wysokości 16.052,04 euro opłata sądowa winna wynosić 5 % tej kwoty, tj. 3.370 zł, a nie - jak błędnie ustalił Sąd Rejonowy 3.543 zł. W świetle powyższego, zdaniem pozwanej, odrzucenie przez Sąd apelacji jako nieopłaconej należy uznać za niezasadne.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się bezzasadne.

W okolicznościach niniejszej sprawy, nie ulega wątpliwości, iż w terminie przewidzianym w art. 112 ust. 3 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych pozwana nie uiściła kwoty 3.543 zł tytułem opłaty sądowej od apelacji od wyroku Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum z dnia 14 czerwca 2017 r. Obowiązek wezwania do uiszczenia opłaty jest przewidziany jedynie w art. 112 ust. 2 powyższej ustawy, a zgodnie z jej art. 112 ust. 3 przepisu tego nie stosuje się, jeżeli pismo podlegające opłacie w wysokości stałej lub stosunkowej obliczonej od wskazanej przez stronę wartości przedmiotu zaskarżenia zostało wniesione przez zawodowego pełnomocnika.

Z przedstawionych przez Sąd Rejonowy ustaleń, których pozwana w żaden sposób nie kwestionowała, wynika, że zarządzeniem z dnia 29 września 2017 r. pełnomocnik pozwanej został wezwany do uiszczenia opłaty od apelacji w kwocie 3.543 zł w terminie tygodniowym, pod rygorem odrzucenia apelacji. W dniu 11 października 2017 r. pozwana złożyła wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych związanych z uiszczeniem opłaty od apelacji w kwocie 3.543 zł, który został postanowieniem z dnia 1 grudnia 2017 r. przez Sąd pierwszej instancji oddalony. Postanowienie Sądu Rejonowego oddalające wniosek zostało doręczone pełnomocnikowi pozwanej w dniu 6 grudnia 2017 r., tym samym tygodniowy termin do uiszczenia opłaty od apelacji w wysokości 3.543 zł upłynął z dniem 13 grudnia 2017 r. Wobec uiszczenia opłaty w innej, niższej wysokości słusznie przyjął Sąd I instancji, iż apelacja pozwanej jako nieopłacona podlegała odrzuceniu na podstawie art. 370 k.p.c.

Obowiązek uiszczenia opłaty od apelacji w takiej właśnie wysokości, a mianowicie w kwocie 3.543 zł stał się wymagalny na gruncie prawomocnego rozstrzygnięcia o wymiarze opłaty sądowej. Jak wynika z akt sprawy w wezwaniu pozwanej do uiszczenia opłaty od apelacji zawartym w zarządzeniu Przewodniczącego z dnia 11 października 2017 r. wysokość opłaty od apelacji ustalano na kwotę 3.543 zł. Doręczenie powyższego zobowiązania otwierało pozwanej termin do jej uiszczenia lub zaskarżenia ustalonego wymiaru opłaty. Pozwana z uprawnienia do zaskarżenia zarządzenia o ustaleniu wymiaru opłaty, przysługującego stronie na podstawie art. 394 § 1 pkt 9 k.p.c. w zw. z art. 398²² § 1 k.p.c., nie skorzystała, a tylko dzięki temu instrumentowi strona mogła żądać instancyjnej kontroli prawidłowości samej zasady żądania opłaty, jak też jej wysokości. Domagając się, w konsekwencji wezwania do uiszczenia opłaty, zwolnienia od obowiązku jej uiszczenia mimo wcześniejszego oznaczenia wysokości opłaty na kwotę 3.370 zł, pozwana we wniosku zaznaczyła, że zwraca się z prośbą o zwolnienie z kosztów związanych z uiszczeniem opłaty od apelacji w kwocie 3.543 zł w związku z trudną sytuacją finansową. Wobec niezainicjowania przez pozwaną postępowania w celu kontroli wysokości ustalonej opłaty sądowej Sąd I instancji miał podstawy do wydania orzeczenia kończącego sprawę, poprzez odrzucenie apelacji jako nieopłaconej skoro opłata nie została uiszczona w należytej wysokości.

Niezależnie od powyższego nie można zgodzić się z pozwaną jakoby dla ustalenia właściwej opłaty od apelacji istotne znaczenie miał kurs średni NBP dla waluty euro z dnia, w którym pozwana wywiodła przedmiotowy środek zaskarżenia. Dla określenia wartości przedmiotu sporu lub wartości zaskarżenia w sprawie o roszczenie pieniężne wyrażone w walucie obcej miarodajny jest bowiem kurs tej waluty w dniu wniesienia pozwu, a późniejsza zmiana kursu jest w tym względzie bez znaczenia (zob. postanowienie SN - Izba Cywilna z dnia 8 sierpnia 2008 r., V CZ 49/08, legalis nr 122748 i powołane tam orzecznictwo SN z 08.02.1938 r., II C 2019/37, z 18.05.1984 r. I CR 121/84 i z 28.01.1998 r., II CZ 174/97).

Wnosząc apelację od wyroku Sądu Rejonowego, którym zasądzono na rzecz powódki kwotę 16.052,54 EURO, pozwana, zgodnie z art. 368 § 2 w zw. z art. 19 § 2 k.p.c., obowiązana była oznaczyć wartość przedmiotu zaskarżenia kwotą pieniężną wyrażoną w pieniądzu polskim, którą należało obliczyć przy zastosowaniu kursu wynoszącego 4,4136

PLN: 1 EURO, a więc kursu z dnia wniesienia pozwu. Ponadto nawet przy nietrafnej koncepcji przyjęcia do wyliczenia opłaty od apelacji kursu z dnia jej wniesienia, pozwana i tak błędnie założyła, że średni kurs wynosił 4,2 PLN: 1 EURO, gdy tymczasem jak wynika już z samej załączonej do zażalenia tabeli z dnia 7 września 2017 r. kurs wynosił 4,2466 PLN: 1 EURO.

Z przytoczonych wyżej względów na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. zażalenie należało oddalić, o czym orzeczono w sentencji.

SSO Piotr Sałamaj SSO Patrycja Baranowska SSR del. Rafał Lila

Sygn. akt VIII Gz 148/18

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)
4. (...)